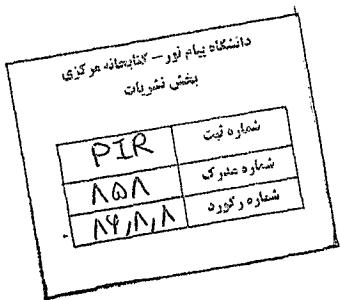

١٠٨٢٩١

وزارت علوم ، تحقیقات و فناوری
دانشگاه پیام نور

اخلاق در سرویس های زرتشت

پایان نامه جوئی اخذ مدرک کارشناسی ارشد

استاد راهنمای: دکتر سهیلا صلاحی مقدم

استاد مشاور: دکتر فاطمه کوپا

۱۴۰۰/۱۲/۱۴

دانشجو: سپیده لطفی

۱۰۸۳۹۱

سپاسگزاری

سپاس بی پایان آن یگانه بی همتا را لطف بی کرانش دستگیریم کرد و عنایت و رحمت بی دریغش بدرقه راهم شد تا بتوانم در این مسیر نیک و بالارزش قدمی کوچک بردارم.

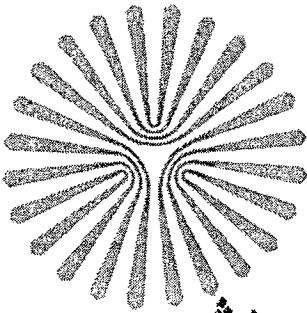
سپاس خداوند یگانه مهربانی که پرتو نور هدایت خود را چون توشه راه به من ارزانی داشت و مرا به سوی بهترین امر رهنمون کرده، تاب و توان طی کردن این راه را به من عطا فرمود.

سپاس پدر و مادری دلسوز و پرمهر را که توجه و راهنمایی آنها در لحظه به لحظه زندگی همراهیم کرده و نگرانی و مهربانیشان هیچگاه رهایم نکرده است.

سپاس اساتید محترم گروه زیان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور مرکز تهران را که در این دوره از نعمت ارشاد آنها بهره مند بودم.

سپاس استاد راهنمای گرامی خانم دکتر صلاحی مقدم و استاد مشاور محترم خانم دکتر کوپا که مرا در نگارش این پایان نامه دلسوزانه یاری نمودند و بدون به کار بستن تذکرات و راهنمایی های بی شائبه ایشان به پایان بردن این امر میسر نبود.

همچنین سپاس برادران و خواهران عزیزم بخصوص برادر و خواهر کوچکم علی رضا و فاطمه لطفی را که در امر نوشتمن فیشها و تایپ مطالب یاریم نمودند.

دانشگاه سیام نور

تصویب نامه

پایان نامه تحت عنوان:

اخلاق در سروده های زرتشت

نمره: بیست و سه
درجه: عالی

تاریخ دفاع ۱۲/۲۳/۸۵

اعضای هیات داوران:

امضاء

هیات داوران

نام و نام خانوادگی

۱- خانم دکتر سهیلا صلاحی مقدم

۲- خانم دکتر فاطمه کوپا

۳- آقای دکتر نجفدری

۴- خانم دکتر فاطمه کوپا

استاد راهنمای

استاد مشاور

استاد داور

نماینده کروه

برای کسی که تپش های قلبش تکرار
اصالت باستانی من است.

فهرست جدولها

صفحه

۳و۴

عنوان

جدول حروف دین دبیره

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
	مقدمه
۲-۱	فصل اول: فائدۀ آموزش ادبیات کهن
۷-۶	۱- متون اوستایی
۱۱-۷	۲- کتب پهلوی
	فصل دوم: زندگی زردهشت به روایت تاریخ
۱۳	۱- زردهشت، پیامبر ایران باستان
۱۵-۱۳	۲- کلمۀ زردهشت از نظر لغوی
۱۵	۳- زادگاه زردهشت
۱۶-۱۵	۴- زمان زردهشت
۱۸-۱۶	۵- زردهشت در انزوا
۱۹-۱۸	۶- آغاز رسالت
۱۹	۷- وفات زردهشت
	فصل سوم: زندگی زردهشت به روایت اسطوره
۲۴-۲۱	۱- تولد زردهشت
۲۵-۲۴	۲- نوجوانی و جوانی
۲۵	۳- برگزیده شدن زردهشت به پیامبری
۲۶	۴- زردهشت در دربار گشتنی
۲۶	۵- وفات زردهشت
	فصل چهارم: اوستا
۲۸	۱- کلمۀ اوستا از نظر لغوی
۲۹-۲۸	۲- زند و پازند
۳۲-۳۰	۳- زمان کتابت اوستا

۳۲	۴- زبان اوستا
۳۳-۳۲	۵- چگونگی اوستا از لحاظ کمیت
۳۹-۳۳	۶- بخش‌های اوستای کنونی
	فصل پنجم: سوشیانس
۴۱	۱- معنی کلمه سوشیانس
۴۲-۴۱	۲- تولد سوشیانتها
۴۳-۴۲	۳- اسمی موعودهای مزدیستا
۴۳	۴- مکان ظهرور سوشیانتها
	فصل ششم: امشاسپندان، ایزدان بزرگ مزدیستا
۴۵	۱- معنی لغوی امشاسپند
۴۵	۲- اسمی امشاسپندان
۴۶-۴۵	۳- اشاره‌هایی که در اوستا به امشاسپندان شده است
۴۶	۴- سپنت مینو
۴۷-۴۶	۵- اهورامزدا
۴۸-۴۷	۶- بهمن
۴۹-۴۸	۷- اردی بهشت
۵۰-۴۹	۸- شهریور
۵۱-۵۰	۹- سپنبدارمذ
۵۲-۵۱	۱۰- خورداد و امرداد
۵۳-۵۲	۱۱- رابطه اسمی امشاسپندان و نام ماههای سال
	فصل هفتم: ویژگیهای اخلاقی ذکر شده در گاههای ها و سایر قسمتهای اوستا
۸۷-۵۵	۱- راستی
۹۲-۸۸	۲- پرهیز از خشم
۹۶-۹۳	۳- وفای به عهد و پیمان
۱۰۲-۹۷	۴- ستایش دلاوری
۱۰۷-۱۰۳	۵- مقدس داشتن چارپایان و عناصر طبیعت
۱۱۱-۱۰۸	۶- نکوهش گناه کیز، دزدی و راهزنی و دیگر گناهان
۱۱۳-۱۱۲	۷- ستایش عمری طولانی و به دور از آفات و امراض

۱۱۸-۱۱۴	-۸-کار و کوشش
۱۲۴-۱۱۹	-۹-ستایش رفاه و تندرستی و خواسته و فرزندان بسیار
۱۲۸-۱۲۵	-۱۰-رادی و بخشش
۱۲۹	-۱۱-برابری زن و مرد پارسا
۱۳۲-۱۳۱	-۱۲-پیکار در راه دین
۱۳۴-۱۳۳	-۱۳-زن و مرد بر عمل
۱۳۵	-۱۴-نکوهش سترونی و نازایی
۱۳۷-۱۳۶۱	-۱۵-آزادی و اختیار در پذیرفتن دین
۱۳۹-۱۳۸	-۱۶-زنان و فادران به خانواده و همسر
۱۴۰	-۱۷-آموزگار نیک و آموزگار بد
۱۴۱	-۱۸-ستایش علم و دانش مزدا آفریده
۱۴۲	-۱۹-دوستی
۱۴۳	-۲۰-دور رویی
۱۴۴	-۲۱-توبه «پت»
۱۴۵	-۲۲-پلیدی شراب
۱۴۶	-۲۳-خوش صحبتی
۱۴۷	-۲۴-پیش اندیشی
۱۴۹-۱۴۸	نتیجه گیری

چکیده

تليمات و دستورات اخلاقی که در اوستا و بخصوص گانه‌ها بیان شده است بسیار قابل توجه بوده، در این پایان نامه سعی شده است بدان پرداخته گردد.

این پایان نامه به هفت فصل تقسیم شده است. بخش نخست در مورد فائده آموزش ادبیات دوره کهن ایران است، که در آن در مورد متون اوستایی و پهلوی که از ایران باستان به جا مانده، سخن رفته است. فصل دوم به زندگی زردشت به روایت تاریخ و فصل سوم به زندگی اسطوره‌ای زردشت، از تولد تا مرگ پرداخته شده است. در بخش چهارم اوستا از لحاظ زبان و خط و همچنین بخش‌های مختلف آن در گذشته و امروز بررسی شده است. پنجمین فصل در مورد سوشیانس، موعود مزدیستنا و فصل ششم راجع به امشاسپندان، ایزدان بزرگ مزدیستنا می‌باشد، و فصل هفتم به بررسی ویژگیهای اخلاقی نظریه‌ستایش راستی، پرهیز از دروغ، پرهیز از خشم و ... پرداخته شده است.

انگیزه پژوهندۀ از تحقیق در این موضوع بررسی ماهیت ارزشها و معیارهای اخلاقی در فلسفه زردشت و همچنین بحث در مورد نمادهایی که برای نشان دادن اخلاق نیک و زشت در اوستا به کار رفته است، می‌باشد.

لغات کلیدی این پایان نامه عبارتند از: اخلاق، زردشت، گانه‌ها، اوستا

مقدمه

زمانی که برای تعیین موضوع پایان نامه با استادان محترم گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه مشورت می‌کردم به این نتیجه رسیدم که تحقیق در اوستا برایم بسیار جذاب و دلنشیز است، و در عین حال برای ادب پارسی نیز می‌تواند ثمر بخش باشد، چرا که اولین متن ادبی ما در طول تاریخ کهن‌سال ایران، متن کتاب دینی اوستا است. سپس در میان موضوعات متعددی که در این کتاب قابل بحث و پژوهش بود موضوع اخلاق را برگزیدم. با بررسی رساله‌هایی که راجع به این کتاب نگاشته شده است پی‌بردم که در رابطه با موضوع مورد نظر من به صورت وسیع کاری ارائه نشده است. بعد از اینکه از این بابت اطمینان حاصل کردم این موضوع را به گروه محترم ادبیات پیشنهاد کرده با موافقت استادان محترم کارم را در این زمینه آغاز کردم. سپس با اجازه مدیر گرامی گروه، خانم دکتر کوپا، راهنمایی این رساله را، خانم دکتر صلاحی مقدم، و مشاوره را، خانم دکتر کوپا، پذیرفتند. سپس به مطالعه اوستا و فیش برداری موضوعی از آن پرداختم و با حروف و کلمات اوستایی و خط دین دبیره تا آنجا که ممکن بود آشنا شدم، و همچنین تا آنجا که مقدور بود تمام کتابهایی را که در مورد اوستا و زرتشت و اعتقادات دین زرتشتی نگاشته شده بود، مورد مطالعه قرار دادم.

زرتشت پیامبر، یکی از فرستادگان الهی است و ایرانیان این افتخار را داشته‌اند که در حدود سه هزار سال پیش پیامبری بر آنها نازل شد و با دستورات الهی و انسان ساز به تربیت آدمیان همت گماشت و اوستا را برای آنها به ارمغان آورد.

شناخت ریشه‌های اخلاقی و فرهنگی ایران باستان مستلزم مطالعه و دقیق در متون گذشته «به زبان اوستایی و پهلوی بر جای مانده» و همچنین کتبیه‌های دوران کهن می‌باشد. با تبعی در این آثار می‌توان به رفتار و عادات نیک اجداد این سرزمین و انعکاس آن در برخی از رسوم عصر حاضر پی‌برد. یکی از این منابع ارزشمند اوستا است. این کتاب دینی مشحون از دستورهای اخلاقی بوده آدمی را به تفکر و امی دارد تا، نسبت به رفتارهایش احساس مسئولیت بیشتری داشته باشد. قدیمترین جزء این کتاب گاهه‌ها است که منسوب به زرتشت پیامبر می‌باشد.

زرتشت در سروده هایش با بیانی شیرین و بسیار زیبا از انسانها می خواهد راه راست را از دروغ بازشناسند و همواره جویای اخلاقی انسانی و تمدنی بارور باشند. توصیه های اخلاقی که در این نیایشها بدان اشاره رفته است بسیار قابل تأمل و توجه بوده، دلیلی است برای تحقیق و پژوهش این موضوع در این متن ادبی و دینی.

البته در طی هجوم اسکندر و همچنین زمانی که سلسله ساسانی از هم پاشید، خواه ناخواه کتاب اوستا چار تحریف و دگرگونی شد، بنابراین آنچه هم اکنون در دست است قسمتی است از اوستای عهد ساسانی، اما آنچنان که گفته اند گاتها که در این پایان نامه مبنای کار قرار گرفته شده است، از خود زرتشت، پیامبر ایران باستان است و زیان آن دارای قدمت و کهنگی چند هزار ساله می باشد.

در این پایان نامه سعی بر آن بوده است که جواب مستدلی برای برخی پرسشها داده شود. پرسشها یی مانند این که ماهیت ارزشها و معیارهای اخلاقی در فلسفه زردشت و در اوستا چیست؟ یا چه نمادهایی برای نشان دادن اخلاق نیک و اخلاق زشت به کار رفته است؟ و سلسله مراتب ارزشها در دین زردشت چیست؟

دیگر این که چه رابطه ای بین آزادمنشی و رفتارهای نیک ایرانیان باستان با آموزش های اخلاقی زردشت در اوستا می باشد.

همزمان با نوشتن این پایان نامه تا جایی که امکان داشت به مطالعه الفبای دین دبیره پرداختم. برای آشنایی با این نوع الفба در صفحات بعد حروف با آوا و بی آوای دین دبیره آمده است. لازم به ذکر است که این دو صفحه از کتاب یادداشتهای گاثه ها کپی برداری شده است.

دین دیری

۵۰ و ۵۱

حروفهای با آواز VOWELS

Transcription	مثال از اوستا	English	اوستا
ahura	اهورا	a short	ا.
âdâ	ادا	â long	ا.
yazamaide	ایزامايد	e short	ا.
daêna	دانه	ê long	ا.
ə-værəzika	ا-وارزیکا	ə short	ا.
ə-mavant	امانت	ə long	ا.
gaona	گانه	o short	ا.
nôit	نوت	ô long	ا.
ânhan	انه	â = aw	ا.
asu	اسو	a	ا.
idha	یده	i short	ي.
išti	یشته	i long	ي.
urvarâ	وروارا	u short	و.
ûtha	ووته	û long	و.

حروفهای بی آواZ CONSONANTS

kar	کار	k	ک
gam	گام	g	گ
xratu	خراتو	x=kh	خ
ghzar	غزار	gh	غ
cithra	سیثرا	c=ch	چ
Jâmâspa	جاماسپا	j	ج
tafnu	تفنو	t	ت
dûra	دورا	d	د
gâthâ	گاتھا	th	ٿ

Transcription	مثال از اوستا	English	اوستا
baedha	• ۷۹۳۴	dh	ڏ=ڻ
barat	• ۷۹۴۵	t	ڦ
pərətu	• ۷۹۴۶	p	ڦ
bar	• ۷۹۴۷	b	ڦ
fraēsta	• ۷۹۰۷	f	ڦ
awra	• ۷۹۰۸	w	ڦ
vanihu	• ۷۹۳۸	n ang nasal	ڙ
daiñhu	• ۷۹۳۹	n ang nasal	ڙ
nmâna	• ۷۹۴۰	n	ڙ
Haētumant	• ۷۹۴۱	n	ڙ
myazda	• ۷۹۴۲	m	ڻ
yasna	• ۷۹۴۳	Y	ڻ
nyâka	• ۷۹۴۴	y	ڻ
varez	• ۷۹۴۵	v	ڻ
hâvana	• ۷۹۴۶	v	ڻ
raoxshna	• ۷۹۴۷	r	ڻ
sarəta	• ۷۹۴۸	s	ڻ
zyâ	• ۷۹۴۹	z	ڻ
uštra	• ۷۹۵۰	s=sh	ڻ
shu	• ۷۹۵۱	sh	ڻ
šyâ	• ۷۹۵۲	s(y)	ڻ
žnâtar	• ۷۹۵۳	ž	ڻ
hunara	• ۷۹۵۴	h	ڻ
hyona	• ۷۹۵۵	h=kh	ڻ
xvafna	• ۷۹۵۶	xv=khv	ڻ
		Y	ڻ

فصل اول:

فائدۀ آموزش ادبیات دوره کهن ایران

۱- متون اوستایی

با مطالعه سروده های زرتشت به بسیاری از نکات و صفات اخلاقی ستوده که بشر در طول تاریخ بدانها نیازمند بوده است، پی می بریم. این خصوصیات به شهادت بسیاری از مورخان باستان جزء عادات ایرانیان بوده، باعث افتخار و بالیدن آنها گردیده است. هر ایرانی در دوران زندگی خویش به داشتن صفاتی چون عیاری، جوانمردی، رادی و راستگویی افتخار می کرده و آن را سرمایه ملی خویش می دانسته است. در میان کتابهای دینی که به زبان اوستایی به دست آمده می توان بسیاری از این اصول اخلاقی را جستجو کرد. اگر چه بیشتر این آثار در معرض هجوم اسکندر و بعد از آن تازیان و سپس قوم مغول قرار گرفت، اما به حکم آنکه مشت نمونه است از خروار، از همین متون به دست آمده نیز می توان به فرهنگ و تمدن این مرز و بوم پسی برداشت. استاد پورداود «پورداود، یشتها، ج ۱، دیباچه، ص ۴۵ و ۴۶» در مورد بهره ای که از خواندن اوستا دست می دهد می نویسد:

«فوائد تحصیلات اوستایی منحصر به فوائد تاریخی و لغوی آن نیست. فائده دیگری که بخصوص ما می توانیم از آن برداریم این است که وطن ما بغایت نیازمند اخلاق پاک و صفات پسندیده است. خصلتهایی که نیاکان ما را بزرگ و خاک آنان را آباد می داشت، از ایران رخت بربریست. دیو دروغ جای فرشته راستی را گرفت. کار و کوشش به تن پروری و سستی مبدل گردید. دلیری و رادمردی به ترس و چاپلوسی جای برگذار نمود، و جلال به دریوزی و قلندری تغییر یافت.... سراسر یشتها اوستا حاکی از فر و بزرگی و پارسایی و داد و دهش و کوشش و راستگویی و دلیری و وطن پرستی نیاکان ماست.»

دین مزدیستا بر اصولی اخلاقی و فرهنگی پایه گذاری شده است و بیشتر نمادهای نیک آن چون ایزدان و امشاسبیندان که اهورایی دانسته شده اند، و هر یک نمونه کامل خصوصیت اخلاقی که بدان متصف شده است می باشد، به دستورات اخلاقی ستوده رهنمون هستند، و بالعکس نمادهایی که نماینده رشتی شمرده شده و اهریمنی خوانده می شوند، با اخلاق انسانی مخالف و همواره انسان را به سوی خصوصیاتی که در این دین ضد اخلاق به شمار می رود سوق می دهند. «اساس و بنیان ایده ئولوژی مزدایی مبارزه ای پی گیر و بی امان است میان خیر و شر، میان نیکی و بدی، میان نور و ظلمت، به همان سان پیکار زرتشت و پیروان آیین راستی با دروغ پرستان نیز مبارزه ای است بدون مصالحه و سازش». (رضی، هاشم، ۱۳۶۰، ص ۳۵)

استاد پورداوود «پورداوود، یشتها، ج ۱، ص ۱۵ و ۱۶» نیز در مورد این مبارزه و وعدهٔ پیروزی راستی که در اوستا بدان اشاره شده می‌نویسد:

«تمام صفحات اوستا نمودار میدانهای جنگ خوبی و بدی است. اوصاف پسندیده مثل راستی و درستی و دلیری و رادمردی و دادگری و کوشش، در مقابل دروغ و فریب و ترس و رشك و ستم و تن پروری، صفت کشیده، در زد و خوردنند. تا جهان پایدار است این ستیزه برقرار است. پروردگار مهربان از برای پیروزی بندگان در این میدان کارزار، پیغمبر و تعلیماتی فرستاد و به واسطه آیین راستین اسلحه مهلكی بر ضد جنود دروغ به دست انسان داد و نظر به اینکه در مزدیستنا بدینی و نومیدی راه ندارد، انسان را به فتح و ظفر مطمئن ساخته‌اند و بالاخره در سرانجام از ظهور سوشیانس، یعنی موعود مزدیستنا شکست جنود اهربیمن و نابود گشتن آن وعده داده شده است.».

شعار معروف دین مزدیستنا از چند کلمه ساده تشکیل شده است که به کاربستن آن موجب ارتقای بشر به تکامل انسانی می‌باشد، و آن کلمات بس معروف، پندار نیک، گفتار نیک و کردار نیک است. این سه کلمه در همهٔ صفحات اوستا تکرار شده است و ریشه اعمال نیک قرار گرفته شده است. غیر از راستی از اصول اخلاقی دیگر نیز سخن گفته شده و انسانها را ملزم به رعایت آن دانسته است. بنابراین شناخت ویژگیهای اخلاقی نیاکان سرزمین ایران منوط به مطالعه و تتابع در اینگونه آثار دینی به خصوص اوستا است.

۲- کتب پهلوی

برای دریافتن خصوصیات اخلاقی در ایران باستان جدای از اوستا می‌توان به کتب دیگر پهلوی نظیر دینکرد، مینوی خرد، زات اسپرم و ارداویراف نامه و نیز اندرزنامه هایی که به دست آمده است رجوع کرد. در ذیل به ذکر نمونه هایی از نکات اخلاقی که در این نامه ها آمده اکتفا می کنیم:

در کتاب مینوی خرد در پرسش ۳۸ آمده است: ۱ پرسید دانا از مینوی خرد ۲ که کدام نیرو شایسته تر ۳ و از نظر خرد چه کسی کامل تر ۴ و از نظر خیم «= خوی» چه کسی استوارتر ۵ و گفتار چه کسی خوبتر ۶ و نیکی در اندیشه چه کسی کمتر ۷ و از نظر مهر چه کسی بدتر ۸ و خوشی در اندیشه چه کسی کمتر ۹ و از نظر دل چه کسی شایسته تر ۱۰ و در تحمل چه کسی پسندیده تر است. ۱۱ و چه کسی را معتمد نباید داشت. ۱۲ و آن چیست که سزاوار است آن را درباره هر کسی به کار برد. ۱۳ و آن چیست که آن را درباره هیچ کس نباید به کار برد. ۱۴ و چه

کسی را باید معاشر گرفت.^{۱۵} و چه کسی را به عنوان گواه نباید پذیرفت.^{۱۶} و نسبت به چه کسی فرمانبردار باید بود.^{۱۷} و به چه چیز باید اندیشید و سپاس داشت.^{۱۸} و چه چیز را به هیچ وجه نباید نامحترم «خوار» کرد.^{۱۹} و آن کیست که در پایه خود برابر اهرمن و دیوان (دانسته شده است)?^{۲۰}

«۲۱ مینوی خرد پاسخ داد ۲۲ که به نیرو کسی شایسته تر است که چون او را خشم گیرد بتواند خشم را فرو نشاند و گناه نکند و خویشن را آرام گردازد.^{۲۳} و به خرد کسی کامل تر است که بتواند روان خویش را نجات بدهد.^{۲۴} و از نظر خیم «= خوی» کسی استوارتر است که هیچ گونه فریب و بهانه ای در او نیست.^{۲۵} و گفتار کسی خوب تر است که راست تر گوید.^{۲۶} و نیکی در اندیشه مرد خشمگین کم است.^{۲۷} و از نظر مهر مرد کینه ور آزار رساننده بدتر است.^{۲۸} و خوشی در اندیشه مرد حسود کمتر است.^{۲۹} و از نظر دل کسی شایسته تر است که گیتی را رها کند و مینو را بگیرد.^{۳۰} و به میل خویش پارسایی را به گردن پذیرد.^{۳۱} و در تحمل کسی پسندیده تر است که بدی و آفتی را که از اهرمن و دیوان و بدان بر او می رسد به خرسندي و از روی میل به گردن پذیرد.^{۳۲} و به هیچ وجه روان خویش نیازارد.^{۳۳} و کسی را نباید استوار «= معتمد» داشت که از ایزدان بیم و درباره مردم شرم ندارد.^{۳۴} و آنچه که در مورد هر کسی سزاوارتر است به کار برده شود، آشتی و دوستی است.^{۳۵} و آنچه که در مورد هیچ کس نباید به کار برده شود، کین و دشمنی است.^{۳۶} و این سه را باید مصاحب به شمار آورد: اندیشه نیک، گفتار نیک و کردار نیک در اندیشه و گفتار و کردار خویش.^{۳۷} و این سه را به عنوان گواه نباید پذیرفت: زن و کودک نابالغ و مرد بنده.^{۳۸} و این چند تن را فرمانبردار باید بود و پرستش باید کرد.^{۳۹} زن شوهر را ^{۴۰} و فرزند پدر و مادر و سالار و دستور و استاد و قیم و خویشاوند عاجز را.^{۴۱} و نسبت به سروران «= خدایان» و سالاران و استادان باید فرمانبردار بود.^{۴۲} و به ایزدان بیشتر باید اندیشید و (آنان را) سپاس داشت.^{۴۳} و روان خود را به هیچ وجه بی حرمت «خوار» نباید کرد، ^{۴۴} و همیشه در یاد باید داشت.^{۴۵} و داوری که داوری درست کند و رشوه نستاند، از نظر پایه خویش برابر اورمزد و امشاسب‌دان، ^{۴۶} و آن که داوری دروغ کند، از نظر پایه خویش برابر اهرمن و دیوان دانسته شده است». (تفضلی، ۱۳۸۰، ص ۵۳ و ۵۴)

در کتاب ارداویراف نامه فصل چهار «آموزگار، ۱۳۸۲، ص ۵۰-۵۲» در مورد روان درگذشتگان نیکوکاری که از پل چینود^۱ به سلامتی می‌گذرند اینگونه آمده است: «۵ هنگامی که به آنجا فراز آمد و دیدم روان درگذشتگان را که در آن سه شب نخست، روان به بالین تن نشسته بود و این گفتار گاهانی را می‌گفت: نیکی کسی راست که به دلیل کار نیک خود به همه نیکی می‌کند....۷ در سپیده دم روز سوم آن روان اهلوان در میان گیاهان با بوی خوش می‌گشت۹ و «دین» او و کنش او به شکل دوشیزه زیبای نیک دیدار پیش آمد، خوش برآمده، یعنی که در راستی زیسته است، فراز پستان، یعنی که او را پستان برجسته ابست، از دل و جان خواستنی، تنش چنان روشن بود که به دیدار دوست داشتنی تر، یعنی که خواستنی تر^{۱۰} و پرسید آن روان اهلوان از آن دوشیزه که تو کیستی؟ که من هرگز در دوران زندگی هیچ دوشیزه ای نیکوتر و زیباتر از تو ندیده ام.^{۱۱} و آنکه دین و کنش خود او بود پاسخ داد که: «من کنش توانم، جوان خوب اندیشه خوب گفتار خوب کردار خوب دین». ^{۱۲} به دلیل کام و کنش توست که من ایدون بزرگ، خوب، خوش بوی و پیروزگر و بی آسیب هستم. آنگونه که به نظر تو می‌رسد....۱۴ هنگامی که من فربه بودم، آنگاه تو فربه ترم کردی، هنگامی که من نیک بودم، آنگاه تو نیک ترم کردی. هنگامی که شایسته بودم، آنگاه تو شایسته ترم کردی و هنگامی که محترم بودم تو مرا محترم تر کردی، با اندیشه نیک و گفتار نیک و کردار نیک که تو انجام دادی. تو مرد اهلو، پس از تو با ستایش طولانی اورمزد را بستایند و با او هم سخنی کنند. چون دیرزمانی اورمزد را بستایند و با او هم سخنی خوب کنند، از آن آسایش باشد».

سپس در مورد روان دروغ گویان و چگونگی گذشتن آنها از پل چینود در فصل ۱۷ «آموزگار، ۱۳۸۲، ص ۶۳ و ۶۴» گوید: «۵ و «روان» بر سر آن [=تن دروند]^۲ ایستاده بود در حالیکه این گفتارهای گاهانی را می‌گفت: «دادار اورمزد به کدام زمین روم و چه کسی را به پناه گیرم؟» ^۶ و به او آن شب چندان بدبختی و سختی رسد، به اندازه ای که «در گیتی» مردی در گیتی در سختی و بدبختی زندگی کرده است.^۷ پس بادی سرد و بدبو به پیشواز او آید....۹ و در آن باد دین و کنش خویش را می‌بیند [به صورت] زن روسپی برنه، پوسیده، آلوده ... همچون ناپاکترین و بدبوترین خرفستری^۳ که زیان رساننده ترین است.^{۱۰} پس روان دروند می‌گوید تو کیستی که

^۱ در اوستابی چینوت cinvat، پلی که در روز پسین روان درگذشتگان از آن گذشتند، به بهشت یا جهنم می‌روند. صفت چینوت به معنی آزماینده و بازشناسنده با واژه پرتو که به معنی پل است می‌اید. ر.ک: گانه‌ها، ص ۵۶

² دروند به معنی بدکار و دروغگو است.

³ حشرات و جانوران موذی که در اوستاب کشتن آنها کرفه و ثواب دانسته شده است.

من هرگز میان آفریدگان اورمزد و اهربیمن، زشت تر، ریمن تر «= ناپاک تر» و بدبوتر از تو ندیدم.
 ۱۱ گوید من کنش بد توانم. جوان بداندیشه بدگفتار بدکردار بددین. ۱۲ به دلیل کام و کنش
 توست که من چنین زشت و بد و گناه آین و برنه و پوسیده و ناپیروزگر و آزرده هستم، که
 چنین به نظر تو می‌رسد.... ۱۵ هنگامی که من بی اعتقاد بودم. یعنی مرا بد می‌پنداشتند، آنگاه تو
 مرا بی اعتقادتر کردی. ۱۶ هنگامی که من نالان بودم تو مرا نالان تر کردی. هنگامی که در شمال
 نشسته بودم، آنگاه تو مرا در جای شمالی نشاندی با این اندیشه بد، گفتار بد و کردار بد که
 تو انجام دادی.... ۲۰ پس روان بدکاران، نخستین گام را به اندیشه بد فراز برد و دو دیگر گام را به
 گفتار بد و سدیگر را به کردار بد و به گام چهارم به دوزخ شتافت».

در کتاب بندھشن نیز به پاداش پاکدینان و مكافات بدکرداران اشاره شده، انسانها را به انجام
 نیکی فرامی خواند و آنها را از مبادرت به دروغ گویی و اعمال ناشایست برحدز می‌دارد. در
 بخش پانزدهم در مورد روان درگذشتگان می‌گوید: ... اگر آن روان پرهیزگار است، در راه او را
 گاو پیکری به پذیره رسد فربه و پرشیر که روان را از او کامگاری و رامش رسد. دیگر کنیز پیکری
 [به] پذیره رسد نیکوتون، سپیدجامه و پانزده ساله، که از همه سوی نیکو است، که روان بدو شاد
 شود. دیگر بستان پیکری رسد پربار، پرآب، پرمیوه، بس آباد، که روان را [از آن] شادی و غنای
 اندیشه رسد، که بوم بهشتی است.... اگر آن روان دروند است، آنگاه او را گاو پیکری به پذیره
 رسد خشک، نزار و سهمگین که روان را از او خشکی و چربی نزار رسد. دیگر کنیز پیکری رسد،
 سهمگین، زشت پیکر که گستاخی [در] او نهفته است، از همه سوی سهمگین است. که روان را از
 او بیم و ترس رسد. دیگر بستان پیکری رسد بی آب، بی درخت، بی آسایش که روان را [از او]
 بداندیشی رسد، که بوم دوزخی است. «بهار، مهرداد، ۱۳۸۰، ص ۱۳۵»

چنانکه مشاهده شد در این کتب برای گناهکاران و دروغگویان روز سختی در پیش خواهد
 بود و همگی آنان در روز بزرگ به سزای اعمال خویش خواهند رسید. در مقابل برای پرهیزگاران
 و کسانی که به دین عمل کردند و راه راست را پیمودند در روز جزا پاداش و آرامشی در خور و
 شایسته مهیا است. آنگونه که در این کتب دینی و ادبی به طرز زیبا و تأثیرگذار توصیف شده
 است.

برای ترجمه و احیای کتب دینی و اخلاقی ایران باستان تلاش زیادی از سوی محققان و
 مترجمان آثار اوسنایی و ادبیات باستانی صورت گرفته است. بجایست فرزندان این مرز و بوم از
 زحمات این اساتید استفاده بیشتر کرده آداب و ویژگیهای رفتاری نیاکان خویش را بدانند و در به